

รูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Empowerment Evaluation Model in Learning Management to Enhance Self – directed learning of Prathom Suksa 6 Students

พเยาว์ ชัยรัตน์¹

เสนอ ภิมจิตรผ่อง²

ปิยาภรณ์ พุ่มแก้ว³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 126 คน (2) สร้างรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลัง ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประเมินรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (3) หาประสิทธิภาพของรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาโพธิ์ใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำนวน 23 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้รูปแบบ 2) แบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจในรูปแบบ สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ด้วยสถิติ The Wilcoxon Signed – Ranks test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 5 คุณลักษณะ คือ 1) การออกแบบการเรียนรู้ 2) การวางแผนการเรียนรู้ 3) การใฝ่เรียนรู้ 4) ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง 5) การปรับประยุกต์ใช้ความรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การสร้างรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1) รูปแบบมีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ 1.1) หลักการและเหตุผล 1.2) จุดมุ่งหมายการประเมิน 1.3) ตัวบ่งชี้ 1.4) เกณฑ์การประเมิน 1.5) วิธีการประเมิน และ 1.6) การให้ข้อมูลย้อนกลับ 2) รูปแบบโดยภาพรวมมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก และ 3) คู่มือการใช้รูปแบบ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3. ประสิทธิภาพของรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้รูปแบบ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีความพึงพอใจในรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การประเมินแบบเสริมพลัง การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

¹ นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

³ อาจารย์ สาขาการพัฒนหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Abstract

The research and development aimed to 1) study attribute Learning Management to Enhance Self – directed learning of Prathom Suksa 6 Students. ; data collection used Self – directed learning scale with 126 Prathom Suksa 6 Students in Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area, 2) construct empowerment evaluation model to Learning Management to Enhance Self – directed learning of Prathom Suksa 6 Students. and determine by 5 experts, and 3) test empowerment evaluation model to Learning Management to Enhance Self – directed learning of Prathom Suksa 6 Students. and use purposive samplings with 23 students of Bannaphotai school under the Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 3. The tools used in the research consisted of manual form for model, Self – directed learning scale, learning achievement test, and satisfaction evaluation. The statistics used in the research consisted of mean, standard deviation, content analysis, and Wilcoxon Signed – Ranks test.

The research findings were as follows:

1. The attribute of Learning Management to Enhance Self – directed learning of Prathom Suksa 6 Students consisted of 5 attribute; 1) learning design, 2) learning planning, 3) learning pursuing, 4) learning responsibility, and 5) knowledge application. The overall of attributes were high level.
2. The created model consisted of 6 components; 1) principles, 2) aim, 3) indicators, 4) evaluation criterion, 5) evaluation method, and 6) feedback. The experts all agreed that in general the accuracy, the propriety, the feasibility and the utility were in high level. The suitability of model manual was in high level.
3. The result of model determination revealed that performance after the model testing; Prathom Suksa 6 students have self – directed learning and learning achievement test, the mean was significantly higher at the level .01, and the satisfaction evaluation were in high level.

Keywords: empowerment evaluation, Learning Management to Enhance Self – directed learning.

บทนำ

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้และถือว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาตนตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้โดยมุ่งหวังว่าจะนำไปสู่การพัฒนาคนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม เป็นผู้มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนให้สามารถพึ่งตนเองในการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังมาตรา 22 และ 24 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 8 – 9) ซึ่งสอดคล้องกับวิทยากร เชียงกูล (2549 : 92) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้หรือการศึกษาไม่ใช่แค่ท่องจำข้อมูลตามคำบรรยายหรือตำรา และการฝึกทักษะในเชิงเลียนแบบ เพราะในสถานการณ์ชีวิตจริง ของคนเราในสังคมนั้นมีปัจจัยแปรผันต่างๆ มากมายเกิดขึ้นและสถานการณ์ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของเรา และสังคมที่เราอาศัยอยู่นั้นเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ข้อมูลที่เราจำได้หรือทักษะในเชิงเลียนแบบ จึงอาจล้าสมัยหรือไม่อาจใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ด้วยตนเองวิธีการหนึ่งคือ การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self – directed Learning) สำหรับแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองนั้น เริ่มจากผู้เรียนควรวิเคราะห์ความต้องการของตนเองที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจเพื่อนำมากำหนดเป็นจุดมุ่งหมายในการวางแผนการเรียนรู้

ของตนเองอย่างเป็นระบบ รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ และประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ที่เน้นให้ประเมินการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งได้แก่ การให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง ให้มีส่วนร่วมในการเรียนตั้งแต่การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติกิจกรรม การเรียน สร้างสรรค์งาน สะสมงาน กำหนดเกณฑ์การประเมินงาน ประเมินงาน และนำเสนอผลงานด้วยตนเอง รวมทั้งให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง โดยการสะท้อนตนเองและประเมินตนเอง

การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment evaluation) เป็นแนวคิดการประเมินที่เสนอโดย David Fetterman (1996 : 9 – 15) มีรากฐานของแนวคิดมาจากการวิจัยปฏิบัติการ (Action research) การประเมิน แบบเสริมพลังเป็นการใช้โมทัศน์ของการประเมิน เทคนิคการประเมินและข้อค้นพบจากการประเมินไปกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงการกำกับตนเอง โดยใช้ทั้งวิธีการเชิงปริมาณและคุณภาพในการดำเนินงาน เป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลต่างๆ ช่วยตนเองเป็น และพัฒนาตนเอง โดยใช้วิธีการประเมินตนเองและสะท้อนผลแก่ตนเอง กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องในการทำงาน จึงประกอบด้วยบุคลากรภายในที่ทำการประเมินผลด้วยตนเอง และบุคคลภายนอกที่ทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะหรือผู้อำนวยการความสะดวกในการประเมิน (Facilitator) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของบุคลากรภายในว่าต้องการความช่วยเหลือในระดับใด ซึ่งนำไปสู่การกำหนดตนเองได้อย่างอิสระ (Self – determination) สอดคล้องกับแนวการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Learn how to learn) ซึ่งเมื่อผู้เรียน มีคุณลักษณะดังกล่าวนี้แล้วก็จะสามารถนำไปใช้ ในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองต่อไป จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการสร้างรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อสร้างรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเพื่อสร้างรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลัง ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินแบบเสริมพลังและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมากำหนดเป็นรูปแบบ การประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการวิจัยครั้งนี้ได้ โดยสามารถกำหนดขั้นตอนการประเมินแบบเสริมพลังในการวิจัยนี้ได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การรวบรวมข้อมูล (taking stock) 2) การกำหนดเป้าหมายที่ต้องการบรรลุผล (setting goals) 3) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย (developing strategies) และ 4) การรายงานความก้าวหน้าด้วยเอกสาร (documenting progress) และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ 2) วางแผนการเรียนรู้ 3) ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ประเมินผลการเรียนรู้ และ 5) ตรวจสอบและสะท้อนผลการเรียนรู้ โดยศึกษาสังเคราะห์คุณลักษณะการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองได้ 5 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) การออกแบบการเรียนรู้ 2) การวางแผนการเรียนรู้ 3) การใฝ่เรียนรู้ 4) ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง 5) การปรับประยุกต์ ใช้ความรู้ ซึ่งสามารถแสดงความเชื่อมโยงของกรอบแนวคิดในการวิจัยทั้งหมดได้ดังแสดงในภาพประกอบ

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการศึกษาวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนิยามของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด หลักการ ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ในประเด็น ดังนี้คือ ความหมายของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกการศึกษาเอกสาร จากนั้นผู้วิจัยสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ผลที่ได้จัดรูปภาพแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของนิยามคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ผู้วิจัยนำข้อมูลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ในขั้นตอนที่ 1 ไปสร้างนิยามและตัวชี้วัดประเมินคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนำไปตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของนิยามคุณลักษณะการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเอง โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงนิยาม และสร้างเป็นแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของนิยามคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาคุณภาพของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้น โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการประเมิน แบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยนำผลการศึกษาค้นคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในระยะที่ 1 และทำการศึกษาสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินแบบเสริมพลัง และการสร้างรูปแบบ แล้วนำมากำหนดองค์ประกอบของรูปแบบและร่างรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำองค์ประกอบ ร่างรูปแบบที่ได้จากการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาในขั้นตอนที่ 1 ไปใช้สร้างแบบสอบถามแล้วนำไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความ เป็นประโยชน์ของร่างรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลัง ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 จำนวน 5 คน แล้วนำผลการตรวจสอบมาพัฒนาปรับปรุงร่างรูปแบบ ที่สร้างขึ้น เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของรูปแบบ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 3 สร้างและตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเครื่องมือสำหรับใช้ ในการประเมินตามรูปแบบ ได้แก่ คู่มือการประเมินตามรูปแบบ เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ซึ่งทำการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญและนำผลมาพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือสำหรับใช้ในการประเมินตามรูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ระยะที่ 3 การหาประสิทธิผลของรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 การทดลองใช้รูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำรูปแบบที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาโพธิ์ใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ 1) คู่มือการใช้รูปแบบ 2) แบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ ในรูปแบบ สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ ด้วยสถิติ The Wilcoxon Signed – Ranks test

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินผลการใช้รูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบโดยพิจารณาจาก 1) ค่าเฉลี่ยคะแนนคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบ 2) ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบ 3) คะแนนความพึงพอใจในรูปแบบของผู้เรียนหลังการใช้รูปแบบ

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาค้นคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 5 คุณลักษณะ คือ 1) การออกแบบการเรียนรู้ 2) การวางแผนการเรียนรู้ 3) การใฝ่เรียนรู้ 4) ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง 5) การปรับประยุกต์ใช้ความรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การสร้างรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1) รูปแบบมีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ 1.1) หลักการและเหตุผล 1.2) จุดมุ่งหมายการประเมิน 1.3) ตัวบ่งชี้ 1.4) เกณฑ์การประเมิน 1.5) วิธีการประเมิน และ 1.6) การให้ข้อมูลย้อนกลับ 2) รูปแบบโดยภาพรวมมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก และ

3) คู่มือการใช้รูปแบบ ในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3.ประสิทธิผลของรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีความพึงพอใจ ในรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1.ผลการศึกษาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 5 คุณลักษณะ คือ 1) การออกแบบการเรียนรู้ 2) การวางแผนการเรียนรู้ 3) การใฝ่เรียนรู้ 4) ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง 5) การปรับประยุกต์ใช้ความรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ Mitchell (1998 : Online) ที่กล่าวว่าเมื่อใดก็ตามที่ผู้เรียนได้เป็นผู้ริเริ่มกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ วางแผนการเรียนรู้ และเรียนรู้จนประสบความสำเร็จด้วยตนเองแล้ว ผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงตนเองจากผู้ที่คอยรับความรู้จากครูผู้สอนเพียงฝ่ายเดียวมาเป็นผู้ที่รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ได้ด้วยการนำตนเอง และสอดคล้องกับ Knowles (1975 : 18) ที่กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองนั้น เริ่มจากผู้เรียนควรวิเคราะห์ความต้องการของตนเองที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ ตนสนใจ เพื่อนำมากำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย ในการวางแผน การเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นระบบ รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ และประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ที่เน้นให้ประเมิน การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งได้แก่ การให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง ให้มีส่วนร่วมในการเรียนตั้งแต่ การกำหนดกิจกรรมการเรียน การปฏิบัติกิจกรรมการเรียน สร้างสรรค์งาน สะสมงาน กำหนดเกณฑ์การประเมินงาน ประเมินงาน และนำเสนองานด้วยตนเอง รวมทั้งให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง โดยการสะท้อนตนเองและประเมินตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลาวัญญ์ ทองมนต์ (2550 : 32) ที่ได้สังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง พบว่า คุณลักษณะสำคัญที่นักการศึกษาส่วนใหญ่ เห็นว่าสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง 3 คุณลักษณะแรก คือ ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง และนอกจากนี้ ผลการศึกษา พบว่า ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตน และความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวก กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนสามารถควบคุมตนเองให้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ และการทำงานจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้แล้ว ผู้เรียนจะมีความมั่นใจในตนเองที่จะเรียนรู้หรือทำงานในเรื่องอื่นๆ ต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของอุไรวรรณ ชินพงษ์ (2555 : 148 - 151) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน พบว่า พฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน มีองค์ประกอบ (Factor) 3 ประการ กล่าวคือ ความสามารถในการจัดการตนเอง (Self – managing) การควบคุม และ ตรวจสอบตนเอง (Self – monitoring) และการปรับปรุงตนเอง (Self – modifying)

2.การสร้างรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1) รูปแบบมีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและเหตุผล 2) จุดมุ่งหมาย การประเมิน 3) ตัวบ่งชี้ 4) เกณฑ์การประเมิน 5) วิธีการประเมิน และ 6) การให้ข้อมูลย้อนกลับ 2) รูปแบบโดยภาพรวมมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก และ 3) คู่มือการใช้รูปแบบ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการกระบวนการสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ ได้ศึกษาและสังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบและศึกษาสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ ประกอบกับผ่านกระบวนการศึกษาของผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถเฉพาะทาง

และได้ดำเนินการอย่างละเอียดหลายขั้นตอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Eisner (1976 : 192 – 193) ได้กล่าวถึง การทดสอบหรือประเมินโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญในบางเรื่อง ก็ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการได้ตัวเลขแล้วสรุป การ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจะเน้นการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งผสมผสานปัจจัยต่างๆ ในการพิจารณาเข้าด้วยกันตาม วิจารณ์ของของผู้เชี่ยวชาญเพื่อได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเหมาะสมของสิ่งที่จะทำการประเมิน โดยให้ความเชื่อถือว่าคุณเชี่ยวชาญนั้นเที่ยงธรรมและมีดุลพินิจที่ดีทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่างๆ นั้นจะเกิดขึ้น จากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่จะนำมาสร้างคู่มือการใช้ รูปแบบจากเกี่ยวข้องก่อนนำมาสร้างคู่มือ และตรวจสอบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะทางทำการตรวจสอบและประเมิน พร้อมให้ข้อเสนอแนะ ดังนั้นจึงส่งผล ให้คู่มือการใช้รูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความถูกต้องและเหมาะสมในระดับมาก

3. ประสิทธิภาพของรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการ นำตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้รูปแบบ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียน มีความพึงพอใจในรูปแบบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง ได้มี ส่วนร่วมในการเรียนตั้งแต่การกำหนดกิจกรรมการเรียน การปฏิบัติกิจกรรมการเรียน สร้างสรรค์งาน สะสมงาน กำหนด เกณฑ์การประเมินงาน ประเมินงาน และนำเสนอผลงานด้วยตนเอง รวมทั้งผู้เรียนได้รู้จักตนเอง โดยการสะท้อนตนเองและ ประเมินตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Knowles (1975 : 18) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำ ตนเองเกิดจากการคิดริเริ่มของบุคคลในเรื่องหนึ่งตามความต้องการ และความสนใจของตนเอง มีการวางแผน วางจุดมุ่ง หมายในการเรียน โดยอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือไม่ก็ตาม สามารถเรียนรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และสามารถ ประเมินผลการเรียนรู้นั้นได้ บุคคลที่เรียนรู้ด้วยการนำตนเองจะเรียนได้มากกว่า ดิกว่าบุคคลที่เป็นผู้รับหรือรอให้ผู้สอน ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ โดยจะเรียนอย่างตั้งใจ มีจุดมุ่งหมาย มีแรงจูงใจสูง มีความเป็นตัวของตัวเองเพิ่มมากขึ้น และ สามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง การปลูกฝังให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง หากสามารถเริ่มต้นได้ตั้งแต่ เด็ก โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ถ้าครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มี ส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมการเรียน รู้ของตนเองและได้ลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนจะเกิดการเปลี่ยนแปลงจากผู้คอยรับความรู้มาเป็นผู้รู้จักแสวงหาความรู้ด้วย ตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรวรรณ ชินพงษ์ (2555 : 148 - 151) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบ การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน ประสิทธิภาพของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน พบว่า 1) รูปแบบ การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนมีความเหมาะสม ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก 2) ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน มีค่าคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้ ด้วยการนำ ตนเอง ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนมีค่า คะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองหลังการเรียนรู้แตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 4) ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองตามสภาพจริงอยู่ในระดับดี 5) ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง มีความพึงพอใจ ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของคมพร คมสัน (2540 : 145 - 146) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วย การนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบ และเพื่อประเมินรูปแบบที่สร้าง ผลการวิจัย

พบว่า 1) คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจหลังการเรียนรู้ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 2) คะแนนเฉลี่ยลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนเฉลี่ยลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของกลุ่มทดลองหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ผู้เรียนในกลุ่มทดลองมากกว่าร้อยละ 80 เห็นด้วยกับการเรียนรู้ตามรูปแบบ ยกเว้นเรื่องความพอใจที่ต้องทำตามสิ่งที่ครูบังคับให้ทำ มีผู้เรียนเห็นด้วยร้อยละ 64.30 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทรา โทบัว (2546 : 130 - 133) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ผลการทดสอบพบว่า นักศึกษา มีคะแนนความรู้เฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนทดลอง และมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนานักศึกษาพยาบาลให้เกิดลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ๆ โดยปรับสาระการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามตัวอย่างการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดขึ้น

1.2 ในการนำรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ เพื่อให้มีประสิทธิผลครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง นำไปสู่การเป็นผู้เรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

1.3 ในการนำรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน เนื่องจากต้องใช้เวลาในการส่งเสริมให้เกิดคุณลักษณะดังกล่าว กรณีนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ผู้สอนดูแลการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนได้ไม่ทั่วถึง จึงควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นลักษณะกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้การทำกิจกรรมกลุ่ม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะช่วยเสริมพลังให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และเพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และควรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียน

1.4 ในการนำรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ ควรศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบให้เข้าใจชัดเจน และดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนการใช้คู่มือให้ครบถ้วน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรได้มีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการนำรูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ตลอดชีวิตต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนในขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน

2.3 ควรมีการศึกษารูปแบบการประเมินแบบเสริมพลังในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับผู้เรียนระดับชั้นประถมต้นที่อ่านออกเขียนได้ เพื่อศึกษาคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนและเป็นการฝึกทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ.(2553) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3)

พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

คณาพร คมสัน. (2540). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลาวัญญ์ ทองมนต์. (2550). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิทยากร เชียงกุล. (2549). การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สายธาร.

สุนทรา โตบัว. (2546). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุไรวรรณ ชินพงษ์. (2555). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Eisner, E. W. (1976). *ducation Artistic Vision*. New York : Macmillon.

Fetterman, D. M. Empowerment Evaluation : An Introduction to theory and practice. In Fetterman, D. M. ,Kaftarian, S. J. and Wanderson, A. (Eds.). (1996). *Empowerment evaluation : Knowledge and tools for selft – assessment & accountability*.Thousand Oaks, CA : Sage.

Knowles, Malcolm S. (1975) *Self – directed Learning : A guide for learners and teachers*. New York : Association Press.

Mitchell, Dawn Yvonne. [Online] (cited 15 December 2012). The Impact of a Self – Directed Learning Model on Public High School Students. Available : <http://www.lib.umi.com /dissertations/DAI – A 58/11, 1998>.